

รัฐบาลไม่ได้พลาดความเคลื่อนไหว

การผลิตน้ำมันปาล์มดิบ (Crude Palm Oil - CPO) มีความเพียงพอสำหรับการพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพ (Bahan Bakar Nabati - BBN) โดยมีสัดส่วนน้ำมันปาล์มร้อยละ 30 หรือไบโอดีเซล B30 จากนั้นไปคือวิธีการใช้งานในภาคสนาม Mr. Joko Supriyono ประธานสมาคมน้ำมันปาล์มอินโดนีเซีย (Indonesian Palm Oil Association Gapki) Joko Supriyono กล่าวกับนักข่าว M. Egi Fadliansyah จากวารสาร GATRA เมื่อวันอังคารที่ผ่านมา

ตำแหน่งของปาล์มน้ำมันมีความสำคัญอย่างไร? ประการแรก การผลิตน้ำมันปาล์มของอินโดนีเซียเกินดุลร้อยละ ๗๐ อินโดนีเซียมีโอกาสส่งออกน้ำมันปาล์มจำนวนมาก นั่นคือเรามีรายได้จากการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่มีขนาดใหญ่

ประการที่สอง การส่งออกน้ำมันปาล์มเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้การขาดดุลลดลง ด้วยส่วนเกินดังกล่าวเราสามารถทำอะไรได้รวมทั้งไบโอดีเซล

ผลประโยชน์ของอินโดนีเซียที่ต้องผลิตไบโอดีเซลคืออะไร? ประการแรก เรามีวัตถุดิบของเราเอง ดังนั้นเราจึงไม่จำเป็นต้องนำเข้า การนำเข้าทำให้อัตราแลกเปลี่ยนอ่อนค่าลง

ประการที่สอง กำลังการผลิตไบโอดีเซลของเรามีขนาดใหญ่ ขณะนี้ผลิตได้เพียง ๑๒ ล้านตัน ซึ่งแท้จริงแล้วเราสามารถผลิตไบโอดีเซลได้ในปริมาณมาก

ประการที่สาม อินโดนีเซียมีข้อกำหนดบังคับใช้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับไบโอดีเซล ดังนั้นในความเป็นจริงไบโอดีเซลที่ได้รับมอบหมายอำนาจมีความชัดเจนอยู่แล้ว สำหรับปี ค.ศ. ๒๐๑๖ ภาคบริการสาธารณะ (Public Service Obligation - PSO) กำหนดบังคับใช้ไบโอดีเซล B20 และสำหรับปี ค.ศ. ๒๐๒๐ กำหนดใช้ไบโอดีเซล B30 นอกเหนือจากภาคบริการสาธารณะ (PSO) แล้ว ยังมีข้อกำหนดบังคับใช้เกี่ยวกับโรงไฟฟ้าและครัวเรือนอีกด้วย ในความเป็นจริง ปี ค.ศ. ๒๐๑๖ โรงไฟฟ้าต้องดำเนินการใช้ไบโอดีเซล B20

ประการที่สี่ เรายังสามารถผลิตไบโอดีเซลที่มีคุณภาพในระดับหนึ่งและขณะนี้เร่งดำเนินการผลิต ตอนนี้เพิ่งดำเนินการไปถึงภาคบริการสาธารณะ (PSO) ในขณะที่อุตสาหกรรมการผลิตไฟฟ้ายังไม่ได้ดำเนินการ ในความเป็นจริง ถ้าหากเราสามารถตอบสนองความต้องการภายในประเทศไม่ใช่เฉพาะภาคบริการสาธารณะ (PSO) เท่านั้น ไบโอดีเซลสามารถรองรับได้ถึง ๖ ล้านตัน ขณะนี้สามารถรองรับภาคบริการสาธารณะได้เพียง ๓ ล้านตันเท่านั้น สำหรับโรงไฟฟ้าและครัวเรือนทั้งหมดสามารถทะลุผ่าน ๑๐ ล้านตัน นั่นคือถ้ารวมไบโอดีเซล B20 และ B30 สามารถมีได้ถึง ๑๕ ล้านตัน

เกี่ยวกับอุปสรรคด้านการส่งออกซึ่งหนึ่งในนั้นคือการไม่ยอมรับของสหภาพยุโรปใช่หรือไม่?

ยุโรปต้องการน้ำมันปาล์มทั้งสำหรับอาหารและไบโอดีเซล ปีหนึ่งสามารถเพิ่มขึ้นถึง ๘ - ๙ ล้านตัน เพื่อให้ครอบคลุมการขาดแคลน นี่คือการเป้าหมายของการโจมตีเสมอ เนื่องจากประชาชนจำนวน ๕ ล้านในจำนวน ๘ ล้านคนเป็นคนอินโดนีเซีย ทุกประเทศในยุโรปเราเป็นผู้นำด้านการตลาดแม้กระทั่งรัสเซีย นั่นเป็นเหตุผลที่เรามีความสนใจที่จะลอบบี้และรณรงค์ประเทศในยุโรปเหล่านั้น

รวมถึงการเปิดตลาดใหม่สำหรับการส่งออกไบโอดีเซล?

ไบโอดีเซลมีความท้าทายมากขึ้น ชาวยุโรปต่อต้านอย่างมากเกี่ยวกับไบโอดีเซล แต่เราสามารถส่งออกไปที่นั่นได้หรือไม่? อาจเป็นเพราะเราเคยส่งออกยุโรปปริมาณ ๑.๕ ล้านลิตรในปี ค.ศ. ๒๐๑๒ - ๒๐๑๓ ดังนั้นถ้าหากเราสามารถลอบบี้ยุโรปได้ด้วยการเจรจาต่อรอง การส่งออกไบโอดีเซลไปยังยุโรปจะมีโอกาสอีกครั้ง

ยุโรปเป็นเพียงความหวังของเราเท่านั้นหรือ?

แน่นอนไม่เพียงแต่ยุโรปเท่านั้น ตัวอย่างเช่น เราเริ่มส่งออกไปที่จีน นี่เป็นแรงผลักดันให้เราเริ่มส่งออกไบโอดีเซล เนื่องจากในขณะนั้นราคาน้ำมันปาล์มปรับตัวลดลง และเมื่อราคาน้ำมันดิบอินโดนีเซีย (ICP) เพิ่มขึ้นราคาไบโอดีเซลก็จะมีการแข่งขันสูงขึ้น นี่เป็นเวลาที่เหมาะสมรัฐบาลไม่ควรสูญเสียความเคลื่อนไหวดังกล่าว

ที่มา : วารสาร Gatra ฉบับที่ ๔๑ ปีที่ ๒๔ วันที่ ๙ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ หน้า ๒๑